

Elaludtak az angyalok

Rendezte:

Nagy L. Tamás

Szereplők:

Burka Mátyás

Darai Márk

Horváth Dóra

Nógrádi Gergely

Sándor Bíborka

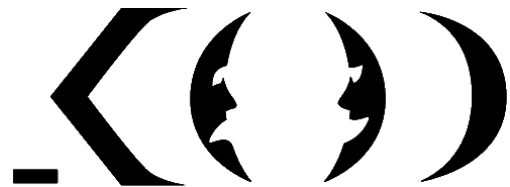
Szabó Renáta

Szandavári-Csurgó Cintia

Talpag Lili

Technika:

Szandavári Balázs

KÓD TEÁTRUM

STAGE

Tartalomjegyzék:

0.	Jelenet	2
1.	Jelenet	2
2.	Jelenet	2
3.	Jelenet	3
4.	Jelenet (Boltos)	3
5.	Jelenet	6
6.	Jelenet	7
7.	Jelenet	8
8.	Jelenet	9
9.	Jelenet Randi	9
10.	Jelenet	10
11.	Jelenet	12
12.	Jelenet	13
13.	Jelenet	15
14.	Jelenet	15
15.	Jelenet	16
16.	Jelenet	17
17.	Jelenet	17
18.	Jelenet	19
19.	Jelenet	20
20.	Jelenet	20
21.	Jelenet	20
22.	Jelenet	21
23.	Jelenet	22
24.	Jelenet	22
25.	Jelenet	24
26.	Jelenet	24
27.	Jelenet	26

0. Jelenet

(Mindenki áll a térben, kezükben telefon, amivel videochatelnek 10től egyszerre visszaszámolnak, majd Buék kiáltások. Szünet Ásítás, búcsú, mindenki lefekszik miután elköszönt)

1. Jelenet

*(Mindenki fekszik a térben, ritmikus neszek, sóhajok, forgolódás, **Gergő**, dobol hozzá egy mérőt a testén)*

Gergő: (ének) Nem szégyellem, szar egyedül lenni.

Dorcsa: (ének) Nem szégyellem, szar egyedül lenni.

Első szólam: *(még kétszer elénekli együtt ugyanezt)*

Első – Második szólam egyszerre: Nem szégyellem, szar egyedül lenni. / Nem szégyellem, nem szar, nem szégyellem (négyyszer)

Második szólam: Nem szégyellem, nem szar, nem szégyellem. (kétszer)

Első szólam: Nem szégyellem, szar egyedül lenni. (kétszer)

Reni: *(feláll, előrejön kezében mappa arról olvassa)*

Vírus: A vírus szubmikroszkópikus biológiai organizmus, amely nem sejtes szerveződésű, és csak parazitaként az élőlények belsejében képes szaporodni. Minden életformának, növényeknek, állatoknak, gombáknak, egysejtű eukariótáknak és baktériumoknak megvannak a vírusos fertőzéseik. A vírusokat Dimitrij Ivanovszkij fedezte fel 1892-ben amikor a dohány mozaikos megbetegedését vizsgálta. Elnevezése a latin virus, azaz mérge szóból származik.

2. Jelenet

(Mindenki feláll, gyors szögletes térkitöltőjárás, mely elfoglaltságot, sietést tükröz, mikor két ember találkozik gyorsan elmondják egymásnak az alábbi mondatokat, majd mennek tovább.)

Darai: Nem kell beszarni, nem rosszabb, mint egy influenza

Matyi: Ez csak a kínaiak baja. Mi közöm hozzá?

Gergő: Egy pár hét és lecseng az egész.

Bibi: Én nem kapok el semmit, vasból van a szervezetem.

Dorcsa: Nem kell túlreagálni, több ezer kilométerre van innen.

Lili: Én nem félek, erős az immunrendszerem.

Reni: A H1N1-ről is mit rettegetek, aztán nem lett belőle semmi!

Szöszi: Ma már nincsenek világjárványok, nem a középkorban élünk!

Elaludtak az angyalok

(Egy idő után a járás megtorpan, mintha mindenki falba ütközne, se előre se hátra nem tudnak menni, pantomimes mozdulatokkal próbálnak kitörni a börtöneikből, majd lassan mintha kimenne belőlük minden erő lerogynak)

Bibi: Anya, anya? Miért van ez a járvány? Elaludtak az angyalok?

Reni: *(feláll mappából olvassa)*

Járvány: Az epidemiológiában járványnak nevezik azt a egészségügyi jelenséget, amikor egy ismert betegség adott területen, adott idő alatt átlagosnál jóval nagyobb létszámú embert érint. A járvány mértékét leginkább a szóban forgó betegség terjedési együtthatója, lappangási időszaka, illetve kezelhetősége határozza meg. A megelőzéshez gyakran alkalmazzák a karanténba helyezés módszerét. A hatóságok által meghatározott izolálási és fertőtlenítési szabályokat a hatósági tisztiorvosok koordinálják és tartatják be.

3. Jelenet

(Mindenkül, kifelé a nézőknek mennek a mondatok)

Szösz: Nem baj, a karantén alatt legalább le tudok diplomázni nyelvvizsga nélkül.

Reni: Nem baj a karantén alatt legalább minden nap meditálok.

Dorcsa: Nem baj, a karantén alatt legalább én el tudok menni dolgozni..

Gergő: Nem baj a karantén alatt legalább megtanulom értékelni azt, ami igazán fontos.

Márk: Nem baj a karantén alatt legalább megismerem a családomat.

Lili: Nem baj, a karantén alatt legalább többet iszok, mint előtte valaha.

Bibi: Nem baj a karantén alatt legalább napról napra láthatom, hogyan nő az unokahúgom.

Matyi: Nem baj, a karantén alatt legalább rájöttem, hogy kell a saját fejemben tengőzni a gondolataimmal, és magam ellen necceket szerválni.

4. Jelenet (Boltos)

Vevő: Szép jó napot kívánok!

Eladó: Jó napot! Uram, megkérdezhetem hány éves?

Vevő: 27. És ön?

Eladó: Félre tetszik érteni. A rendelet kimondja, hogy 10 és 12 között csak 65 feletti vásárló tartózkodhat a boltokban. Így megkérem fáradjon ki...

Vevő: *(telőjára néz)* Tehát 1,5 perc múlva bejöhetek?

Eladó: Így van!

Vevő: Rendben *(kimegy)*

Vevő: Jó napot!

Eladó: Uram! Hát volt ideje elolvasni az ajtóra kirakott rendeleteket.

Vevő: a 3.-ik után meguntam....

Eladó: Nem látja mekkora ez a bolt?

Vevő: De igen... Kis családi... hangulatos....

Eladó: A tíz négyzetméteres vagy annál kisebb boltokban csak 1 Vevő tartózkodhat az Eladón kívül.

Vevő: *(oldalra néz a másik vásárlóra)* Oké.... addig kimegyek olvasgatni.

Vevő bejön köszönés nélkül

Eladó: Uram! Kézfertőtlenítő!

Vevő: Nem kérek, köszönöm!

Eladó: javasolt a használata

Vevő használja a kézfertőtlenítőt

Eladó: Kérem vegyen magához kosarat

Vevő: csak egy üdítőért jöttem....oké....itt van!

Vevő: Most jut eszembe... a cukrot merre találom?

Eladó: Kérem tartsa meg az 1,5 métert!!

Vevő: Bocsánat... merre találom a cukrot?

Eladó: tessék?

Vevő: merre van a cukor?

Eladó: Hogy?

Vevő: A CUKOR!!!! MERRE VAN???

Eladó: Kérem ne ordítson és vegye vissza a maszkot!!

Vevő: Jó mindegy... hagyjuk ...ennyi lesz

Eladó: 750 ft-ot kérek

Vevő: 800-ból kérek vissza

Eladó: De uram

Vevő: akkor 900-ból

Eladó: A jelenlegi helyzetre való tekintettel készpénzt nem fogadunk el, de ez is megtalálható a kirakatban...

Vevő: Ki se lehet látni a kirakatból, annyi minden van kiírva... akkor 1 pillanat.... személyi, lakcím, pontgyűjtő...

Eladó: Ezeket nem tudom itt használni...

Vevő: Nem mondja??? itt is van... kiadná a gépet? Köszönöm! Minden jót!

Eladó: khm....

Vevő: a kosár!

(ezzel párhuzamosan Lili – Dorcsa dohánybolt)

Dorcsa: Jó napot!

Lili: (telefonál) Helló. Pillanat. Várjál Vevő. Maszkot vegyél, jó?

Dorcsa: Tessék?

Lili: Maszk. Vedd fel a maszkod, vagy...

Dorcsa: Ja, persze, máris, egy pillanat.

Lili: Maszk nélkül nem lehet a boltba tartózkodni.

Dorcsa: Itt is van. Bocsánat.

Lili: Orrodra is. Kösz. Mit adhatok?

Dorcsa: Egy marlboro touch dohányt szeretnék.

Lili: Mit?

Dorcsa: Egy marlboro touch dohányt!

Lili: Személyit kérhetek?

Dorcsa: Persze máris adom. (átadja)

Lili: Nem tudom így homlok alapján azonosítani...

Dorcsa: Lehúzzam a maszkot?

Lili: Nem. Nem szabad! Jó lesz így. Szóval mit szeretne?

Dorcsa: Egy marlboro touch dohányt kérek szépen.

Lili: Nem értem.

Dorcsa: Egy marlbor touch...

Lili: Idehajolnál az ablakhoz?

Dorcsa: Egy marlboro touch dohányt kérek szépen.

Lili: Tessék.

Dorcsa: Dohányt kértem.

Lili: Akkor azt mondd... Tessék. 1540et kérek.

Dorcsa: Tessék?

Lili: 1540 forint lesz!

Dorcsa: Adom... Nincs nálam elég... Kártyával fizetek.

Lili: Csak érintsd oda.

Dorcsa: Köszönöm. Viszlát!

Lili: Viszlát!

(Bolt előtt Dorcsa Márk találkoznak)

Dorcsa: Siekrült?

Márk: NE is kérdezd!

Dorcsa: Ugye vettél cukrot?

Márk: Ne dühíts asszony, ne dühíts!

5. Jelenet

(Mindenki buszon utazik, Gergő gitározik, Dorcsa elől áll)

Mindenki: (ének)

Bál Bál, maszkabál

Az egész busz maszkban áll

Első ajtó nem felszáll

Áll a bál, áll a bál

Mikor lesz csak vége már?

Nem kell aggódnia

Megmondta Cecília

Közel már a vakcina

Zeneca és Moderna

De addig is vigyázzunk

A sofőrnek se anyázzunk!

Dorcsa: Na elmegy maga is a bűdös (köhög) anyjába. Maga rabszolgatartó náci. (köhög) se fog maszkot venni. Maga is a Soros embere, meg az Orbáné meg azé a Karácsonyé, akik mind a Bill Gécctől kapják a lóvéjukat. Hát (köhög) meg mind! Én nem leszek birka. Engem nem rángatnak zsinóron! Nem hagyom, hogy csipet ültessenek az agyamba! Azokkal a (köhög) Piár tesztjükkel! Akkor buszozok amikor akarok, megvettem a bérletet. Magának nincs joga leszállítani maga (köhög köhög köhög) Hát úgy nézek én ki, mint aki beteg?

Mindenki:

Bál Bál, maszkabál

Az egész busz maszkban áll

Első ajtó nem felszáll

Áll a bál, áll a bál

Mikor lesz csak vége már?

Bál Bál, maszkabál

Az egész busz maszkban áll

Első ajtó nem felszáll

Áll a bál, áll a bál

Mikor lesz csak vége már?

6. Jelenet

Kutya: Gergő

Csenge: Szöszi

Gergő: Úgy érzem most magam,

mint egy Pilinszky versben.

Csodálatos, de mégis nehéz.

Nehéz, és mégis csodálatos.

Elég egyformán telnek a napjaim. A mai is egy átlagos nap volt. Ültem vagy feküdtem a lakás különböző pontjain. Néztem az utcát. Kicsit játszottam. Ebédeltem, aztán aludtam délután is. Mostanában ezt csinálja a Csenge is. Biztosan egyre jobban hasonlítunk egymásra. Csak neki még új. Nekem tulajdonképpen jó így. Nincsenek nagy igényeim. Meleg van. Vannak körülöttem. Naponta kétszer kimegyek sétálni az nekem elég. Elintézem közben, amit el kell, különben elvagyok otthon. Néha beszélek a szomszédokkal. Néha csak üzeneteket hagyunk egymásnak. És minden nap találkozom Britney-vel, azzal a Labrador szukával, aki legalább egy éve tetszik. Nem mintha számítana. Nem olyanok lent a dolgok, mint régen. Erről a Csenge szülei gondoskodtak.

Mondjuk rég nem mentünk messzire. Hiányzik a park. Az a nagy tölgyfa megvan még? De sokat nézzük együtt a tévét. Láttam benne, hogy mindenki pánikszerűen vásárol. Megint jön a karácsony? Szeretem a karácsonyt. Olyankor elől hagyják a csomagolópapírt és engedik, hogy játszak vele. Meg jönnek a Csenge unokatestvérei, és hoznak nekem gumicsontot. De egy ideje nem jön ide senki. Pedig szeretek mesélni a vendégeknek. De mostanában csak a postásnak lehet. De olyankor rám szól a Csenge, hogy ne ugassak. Mostanában van, hogy egész nap csak ennyit mond nekem. Szomorú. Csak olyankor mosolyog néha, amikor azt a lapos fekete bigyót nyomogatja. Régen is

nyomogatta, de mostanában sokkal többet. Nem tudom mire jó. Megkóstoltam, és még csak rágni se lehet.

Szeretném, hogy ne legyen szomorú. Séta közben is a legtöbb ember szomorú. Vagy legalábbis... Régen sokan mosolyogtak rám, de most nem tudom. Nem látni a szájkosaruktól.

Félek, hogy azért szomorú mert rossz kutya voltam. Megígértem neki mindent, hogy jó leszek, nem rakok jelet a kerítésekre, sem a szomszéd bácsi audijára, és a szájkosaramat is felveszem!

Szolidaritok vele ebben is! De erre is csak azt mondta, hogy ne ugassak. Állítólag azért szomorú, mert karantén van. Ezt a szót nem értem. Ti tudjátok mit jelent? Ti beszélgetek velem? Szeretnék segíteni a Csengének. Nektek van kutyátok? Tegye fel a mellső mancsát, akinek van! ... És neked segített a karantén alatt? Köszönöm, tessék jutalomfalat. Én mindig kapok, ha jó vagyok. Ugye az emberek is kapnak jutalomfalatot?... Többet játszottál vele?... Tudjátok, mi nagyon örülünk, hogy annyit vagytok otthon. Nektek mi jut eszetekbe arról, hogy karantén? *(Első három válasz játszótól, utána megkérni pár nézőt, hogy válaszoljon)* Nektek mi volt benne a legnehezebb? *(első válasz játszótól, aztán megkérni őket, hogy válaszoljanak, amire helyzetnek megfelelően, vagy teljesen őszintén reagálni vagy -)* Nagyon sajnálom. Vigasztalok szívesen megnyalogatnám az arcod, de a Csenge azt mondta nem illik. Jó veletek beszélgetni. Ti nem szóltok rám, hogy ne ugassak. Mi segített nektek elviselni a karantént? *(rávenni néhány nézőt, hogy válaszoljon, valamit érdemben reagálni a hozzászólásokra, impro)* Szerintetek, hogy tudnék segíteni a Csengének? Ajjaj, ő a Csenge.

Csenge: *(be)* Hát itt vagy! Megmondtam, hogy nem szabad előre szaladnod! Ó sziasztok. Ne féljetek. Ő az én tacsóm, Madmax. Nem kell megijedni tőle, nagyon jámbor kiskutya.

Gergő: Kiskutya a jó édes anyád. Már négyéves vagyok.

Csenge: Ne ugass Madmax.

Gergő: Látjátok?

Csenge: Madmax, gyere!

Gergő: Nem akarok. Most velük beszélgetek.

Csenge: Madmax!

Gergő: Nem és nem!

Csenge: Ha jössz játszhatsz a papucsommal. *(eldob egy papucsot)*

Gergő: Hát jó! *(Méltóságteljesen a papucshoz megy, felveszi, beveszi a szájába)*

Csenge: Jó kutya! *(elindulnak kifelé) Ül. (leülnek, jelenet vége)*

7. Jelenet

(Bibi középen, két oldalt körbeveszik, jobb oldalon az oltáspártiak, bal oldalon az oltásellenesek)

Bibi: Azon gondolkozom, hogy mielőbb felveszem az oltást.

(Két oldalról, jönnek sorozatosan az érvek pro és kontra közben rángatják Bibit, egyre jobban körbeveszik, egyre inkább egymásra beszélnek)

Bibi: *(kiabál)* Majd én eldöntöm mit akarok!

(mindenki szétrebben)

8. Jelenet

Márk: Na Dönci, figyelj, ide most gyomor kell, oké Dönci? De menni fog, a múltkor is ment, eladtad azt a szar bizsut 40 ezerért. Ha valaki meg tudja ezt csinálni, az te vagy Dönci. A sok nyugger ezért is fizetni fog. Meg hallod, megszereztük Hans Zimmer nótáját is, az fog menni alatta, de szedd össze magad, mert a jogdíjat majd ebből kell kifizetni! Na most jöjjön az átlényegülés, segíték! *(arcmasszázs, bedebedebá, ixó ixó)* Kezdünk! *(oldalra húzódik)*

Matyi: Kedves nézőink Vaynágel Ödön vagyok, orvos, természetgyógyász, próféta és hobbibúvár, ez pedig az Alternatív Gyógyító jubileumi 92. adása itt az Öntudatos Egészség Tévén! A mai ajánlatom egy egészen különleges termék. Mindannyiunk életét megkeseríti ez az állítólagos járványhelyzet, és ezen mit sem segítenek a média által ránk erőltetett félmegoldások és átverések. Ön is szeretné, ha már túl lennénk rajta? Szeretné visszakapni a régi életét? Szabadon lélegezni? Korlátozások nélkül élni? Itt a megoldás! Csupán hatvanezer forint ez a csodálatos Kézfertőtlenítő gél! Siessen csak 300 darab van belőle. Ha megtehetném ingyen adnám mindenkinek. Higgyék el, én ezen nem akarok nyereszkeskedni. Az élet annál sokkal fontosabb. De sajnos nem lehet. De higgyenek nekem, minden cseppje aranyat ér! Így is, szinte mintha ingyen lenne. Csak hatvanezer forint! Kihagyhatatlan ajánlat. Gyönyörű és száz százalékig oltatlan segítőm Dóra be is mutatja önöknek a használatát! *(Dorcsa kezét fertőtleníti)* Látják mennyire egyszerű? És csak hatvanezer forint. És ha ez nem lenne elég! Az első 50 vásárló ajándék Öntudatos Egészség Tévé logós csipkemaszkot kap mellé ajándékba! Siessenek és ne hagyják ki ezt a lehetőséget! Azt mondják ez ugyanolyan, mint a boltban kapható kézfertőtlenítők? Nos valóban ugyanolyan, de ebben nincs hozzáadott cukor, színezék, semmi állati eredetű összetevő, sem laktóz! Ez az egészségünk, a jövőnk záloga! Csak hatvanezer forint! Hívja azonnal a képernyő alján található telefonszámot! Amennyiben támogatni szeretné csatornánk folyamatos működését ezekben a nehéz időkben, válassza a 130ezres csomagot, amiben a kézfertőtlenítő mellé egy éjszakára Dórát is megkapja! Ne gondolkozzon, csak cselekedjen és hívjon minket! Vaynágel Ödön voltam, köszönöm a figyelmüket! Várjuk a hívását!

9. Jelenet Randi

Gergő: *(egyedül ül a térben, maszkban)*

Szösz: *(hozzálép)* Máté?

Gergő: Igen.

Szösz: Te vagy már az ötödik ember akihez odamegyek. Nehéz ebben a hülye maszkban. *(kezet ráznak, majd mindketten elfordulnak kezet fertőtleníteni)*

Gergő: Máshogy nézel ki, mint a képeken.

Szösz: Mert azokon nincs rajtam maszk.

Gergő: aha tényleg *(csend)* Hova menjünk?

Szöszi: Mondjuk, moziba?

*(Csengőszó, **Bibi** Mozi zárva táblával átvonul a téren, mint a bokszmeccsen a bikinis lányok)*

Gergő: Kávézóba esetleg?

*(**Bibi** kávézó zárva táblával át)*

Szöszi: Akkor menjünk el egy étterembe!

*(**Bibi**, étterem zárva táblával át)*

Gergő: Akkor menjünk be egy boltba, vegyünk valamit és ülünk ki.

*(**Bibi**, 19:00 óra elmúlt, bolt zárva táblával át)*

Szöszi: Nem mennél konditerembe?

*(**Bibi**, konditerem zárva táblával át)*

Gergő: És milyen volt a napod?

Szöszi: Hát felkeltem, ittam egy kávé, reggeliztem, kicsit pihiztem, ebédeltem, aztán ledőltem.

Gergő: Képzeld, én pedig felkeltem, ittam egy kávé, reggeliztem, kicsit pihiztem, ebédeltem, aztán ledőltem.

Szöszi: Aztán készülődtem, és jöttem ide.

Gergő: Utána és készülődtem és jöttem ide!

Szöszi: Ez szuper! *(csend, **Szöszi** az óráját nézi)*

Gergő: Mi az? Ennyire unalmas vagyok?

Szöszi: Ja, nem, csak lassan nyolc aztán muszáj hazaérni.

Gergő: A francba, én már tuti nem érek haza nyolcra!

Szöszi: Én nem lakok messze...

Gergő: Aha...

Szöszi: Mi lenne ha feljönnél...

Gergő: Jó!

Szöszi: Van két kutyám, elvisszük őket és akkor haza tudunk kísérni.

Gergő: Hát, jó. Így már én se érzem magam olyan kutyául.

10. Jelenet

*(Maszkban egymásnak megörülés, távolságot tartva, **Bibi** közelítené meg **Matyi** zavart lesz)*

Matyi: Most komolyan? 1,5 hete nem találkozunk és így kell fogadni?

Bibi: 1,5 méter távolság kicsim, ez a szabály tudod, hogy Mama beteg..

Matyi: De nem is fogtok találkozni a következő mit tudom én fél évben..

Bibi: Nem akarok kockáztatni.

Matyi: *(nevet)*

Bibi: Na most megint mi az?

Matyi: Semmi.

Bibi: Matyi.. Légy szíves..

Matyi: Mondom, hogy semmi.

Bibi: Egyszer tudnám mi jár a fejedben.

Matyi: *(közben Bibi tárog)* A héten már 33.jára töltöm újra az S-budget Zafir szénsavmentes, természetes ásványvizes palackomat. Gyűrött, bordázott és kimerült. PONT MINT ÉN

TÖBBIEK: PONT MIT TE!

Az asztalomon elhidegült konzerv, a háttérben konzervatív rendőr szomszédom beláthatatlan íveken szlalomozik operatív törzs gúny gang néven. Érdekes.. Ő is szembe szállt akkor az elveivel...PONT MINT ÉN

(TÖBBIEK: PONT MINT TE!)

Már nem húzok tiszta ágyneműt miattad csak azt a Micimackósat. Nem lenne ő sem az igazi, ha nem lenne vele malacka.. Csak egy órára még maradj ma! Vettem ész fertőtlenítőt a közérben, hétszer kezet mostam és a BKV-n a kijárási tilalom közben egy másik srác is a csajához szökött ki. PONT MINT ÉN

(TÖBBIEK: PONT MINT TE)

Este keményen kiborult a Bidenem. Gáborék már megint órákon át Trumpoltak a fejem fölött. Vagy basztak... Egymással meg a fejemre..Nyilván nem szóltam fel nekik,ha már mi nem legalább másnak legyen egy rázós panel parádéja. Alapvetően ez a pár négyzetméter bőven elég nekem. Elfér benne egy ág

Lili: VÁGY,

szekrény

Dorcsa: REMÉNY

asztal

Szösz: MARASZTAL.

Csak ez a fránya Covid felborít ja, bocsáss meg még elesni

Márk: BELÉD ESNI

sincs helyem, és remeg a lelkem mert nincs velem a másik felem.

Gergő: FELESEM

Készen vagy. PONT MINT ÉN

(TÖBBIEK: PONT MINT TE)

Müller Cecília az Mária, Orbán meg már Noé. A bárka meg a diákfizetésem SZJA-ból úszik az Adrián, ki az az Adrián? Lassan már infúzió adják be maguknak a MOÉT. Pont mint én a bárban hitelre.

(TÖBBIEK: PONT MINT TE)

Nem látom csak az építkezés végét a Göncz Árpínál. Mindenki otthon piál, rinyál, henyél, hiányol, hibázol, amúgy hiányzol, kilépsz az online oktatásból, beparázol minden média fricskától, nem vakarod le a májkrémet a bicskádról, elegend van már anyádból mert feszt csak neki csicskázól, és sorolhatnám miért ordibálok a klaviatúrámnak.

Reni: HALKABBAN MÁR EZ EGY TÁRSASHÁZ MÉG MINDIG HAVER

Hm.. Ez meg egy flanel párna, benne saját hibáim, álmaim, piáim, csajaim kavalkádban feloldódó fürdőbombája. Magunkra maradtunk angyalkám. Pont mint Én...

(TÖBBIEK: PONT MINT TE)

Matyi: Semmi. Mondom. Nincsen semmi. Megyünk? (elindulnak ki)

11. Jelenet

Lili: 17 éves vagyok

Dorcsa: A legjobb kor

Szöszi: Enyém a világ.

Bibi: A lehetőségeim végtelenek.

Lili: Nincs is más dolgom, mint szórakozni

Dorcsa: Bulizni

Szöszi: Barátokat szerezni

Bibi: Élvezni az életet.

Lili: Ez az első szerelmek időszak.

Dorcsa: Az első csalódásoké.

Szöszi: Az életreszóló élményeké.

Bibi: Az örök emlékeké.

Lili: Ilyenkor szövődnek az életen át tartó barátságok.

Dorcsa: Ilyenkor dől el, hogy mi érdekel igazán.

Szöszi: Derül ki, hogy miben vagyok tehetséges.

Bibi: Ebben a korban dől el minden.

(felespoharakat vesznek elő)

Lili: Én még soha nem csókolóztam. *(senki se iszik)*

Szöszi: Nekem még soha nem volt szalagavatóm *(senki se iszik)*

Dorcsa: Én még soha nem éjszakaiztam. *(senki se iszik)*

Bibi: Én még soha nem voltam társaságba a pasimmal. *(senki se iszik)*

Lili: Én még soha nem voltam szórakozóhelyen. *(senki se iszik)*

Szöszi: Én még soha nem szóbeliztem. *(senki se iszik)*

Bibi: Én még soha nem voltam gimis osztálykiránduláson. *(senki se iszik)*

Dorcsa: Én még soha nem voltam bent a munkahelyemen. *(senki se iszik)*

Lili: Én még soha nem láttam maszk nélkül a töritanárt. *(senki se iszik)*

Szöszi: Én még soha nem féltem ennyire, hogy beteg lehetek *(mind isznak)*

Bibi: Én még soha nem féltettem ennyire a szeretteimet *(mind isznak)*

Dorcsa: Én még soha nem voltam ennyire magányos, elszigetelt, szorongó és riadt *(mind isznak)*

Lili: Ez egy rossz játék. Mi lenne, ha simán csak innánk? *(mind isznak, szomorú komor képpel hármat)*

12. Jelenet

Márk: *(levelet ír):* Zenét hallgatnék, de folyton jönnek a reklámok,
de nem reklamálok, mert pornhub prémiumra költöttem youtube prémium helyett
Kettőt köhögtem a boltban erre utánamszóltak, hogy szerintük már ne vegyek tartós tejet.
Ma sétálni se megyek mert szárad a gangon a maszkom
így a haltáp vásárlást is halasztom, és ma se lesz semmi hasznom
Ha ablakot nyitok rohangálhatok fel alá a csapóval míg ki nem fáradnak a legyek
vagy én, de olyan nincsen, hogy én még ennél is fáradtabb legyek.
Szerdán 17 órát aludtam egyben,
mert kedden én részesültem abban a kegyben,
hogy 8 után elvihettem sétálni az ebet,
hát gondoltam akkor rendesen rápihenhetek.
Valamiért sokkal jobban fogy a mirelit pizza mint a sampon

A Müller Cecília, meg, mint valami fantom

vagy talán inkább nindzsa

mászik be az álmaimba, hogy nincs a

maszk az orromra húzva

én meg hasamon csúszva

rettegve menekülök előle

miközben démoni vörös fény sugárzik belőle

ostorral a kezében domina szerkóban tornyosul fölém

A Gödény György meg egy injekcióstűvel oson be mögém

de mikor belém szúrja véget ér az álom

Elmeséltem neked, de azt mondtad kitalálom

hogy ilyen hülye álom nincs is, és folyton füllentek

Mint mikor mondtam, hogy Hollandiába a vendéglátósok tüntetnek

és hiába mondom, hogy nem kamu, hogy tényleg

csak a facebook tiltotta, mert valaki bejelölte álhírnék.

Na mindegy, azt talán majd elhiszed

hogy azt mondta a főnököm, hogy nem fizet

ha eltart a lezárás májusig, mert csődbe megy a cég

De ne aggódjak, mondja, ez még közel sem a vég.

Vagy ez is füllentés? Megint túlreagálom

Legalább van munkám, mondod, én meg utálom

hogy folyton ezen lovagolsz ezen a legalábbon.

Bocs, tényleg nem akarok veszekedni folyton

De te mondtad, hogy biztos rákos leszek, ha magamba fojtom.

Azóta nem állsz velem szóba mióta pozitív lett a műkörmösöd koronavírustesztje

Én meg kértelek, hogy mond le az időpontot, mert nem kell, hogy terjessze

Ne haragudj, tényleg nagyon sajnálom a Vanesszát

de megöl az unalom, ha ma se jössz át.

Tényleg nagyon sajnálom, amit mondtam,

de ha nem jössz ma is csak az lesz a program,

hogy a gumilabdámat dobálom a falnak,

de ha mégis jössz, kérlek, hozz enni a hálnak.

13. Jelenet

Dorcsa – Gergő : *(duett, Gergő gitározik, mindketten énekelnek)*

A legjobb nedvesen csinálni

Mert szárazon nem jó

A legjobb nedvesen csinálni

Mert szárazon nem jó

Hát ne csináljad szárazon,

hogya nedvesen jó

Hát csináljad nedvesen

mert szárazon nem jó.

Hát ne csináljad szárazon

hogya nedvesen jó

Hát csináljad nedvesen

mert szárazon nem jó

A kézmosást.

14. Jelenet

Szösz: Tíz éves korom óta nem emeltem fel egy kuka fedelét. Naponta ötször mosok fogat, mindig megmosom a dobozos üdítő tetejét, és 2016 óta van a táskámban kézfertőtlenítő. Nem most kezdtem el félni a különböző vírusoktól és bacilusoktól. Nem vagyok hipochonder, csak nekem eddig is fontos volt a higiénia, és szerintem nem kellene egy pandémia ahhoz, hogy plakátkampányokat és youtube reklámokat csináljunk arról, hogy hogyan kell kezet mosni. Láttátok a Nagy Dobás című filmet? Abban azzal akarják aláhúzni, hogy a Brad Pitt karaktere mennyire főbiás, mennyire paranoid és zakkant, hogy maszkot hord a repülőn. Hát én már amikor a moziba láttam, arra gondoltam, hogy milyen jó ötlet.

Szóval egy csomó dolog terjedt el mostanában, amire én azt mondom „na végre”. Sok minden elfogadottá vált, amiért régen kiröhögtek, vagy OCDsnek bélyegeztek.

Nem vagyok hipochonder és nem vagyok OCD-s.

És különben is, szerintem ez a karantén nem egy tragédia. Sőt. Persze tudom, hogy van, akinek az. Nem egy 10 emeletes panelben, 34 négyzetméteren élek. Nem vagyok egyedül, nem vagyok magatehetetlen, nem egy agresszív alkoholista férjjel vagyok összezárva, és nem sír mellettem végig féltucat kisgyerek. Én is félttem magam és félttem a szeretteim. De a karanténban

Elaludtak az angyalok

biztonságosabb nekik is, én meg nem fogom rosszul érezni magam amiatt, hogy nem érzem rosszul magam.

Van időm magamra. Sorozatokat nézek, kertészkedek, jókat főzök. A home office is nagyon bevált. Nem dolgozom kevesebbet, nem vagyok kevésbé hatékony, és így, hogy minden a saját gépemre van lementve, ha nem tudok aludni, éjszaka is meg tudok csinálni egy Excel táblázatot, ha épp úgy esik jól. Szóval jól érzem magam, ettől nem leszek valami beteg lelkű szociopata.

Hónapokon keresztül 24 órán keresztül együtt vagyok a vőlegényemmel. Ó, te jó ég, de borzalmas. Hát szerintem én vagyok a legszerencsésebb nő a világon. Szerintem minden párnak kéne egy ilyen karantén terápia esküvő előtt.

A családom persze hiányzik, de minden este beszélünk telefonon és mióta jobb az idő minden szombaton kimegyünk hozzájuk és a kertben találkozunk. Puszi, ölelés nincs, és a maszk végig rajtunk van, de legalább látom őket és tudunk beszélgetni. A barátaimmal is tartom a kapcsolatot. Minden héten tartunk online sörözést. Régebben, mikor a próbák után beültünk egy sörre, mindig volt valami. Munka, tanulás vagy családi program, ami miatt az elsők között léptem le, de most én maradok a legtovább. És azon se kell gondolkodni, hogy melyikünk ihat és melyikünk nem, hogy tudjon valaki vezetni. Szóval nem vagyok magamnak való sem.

Mikor nézem a Kormányinfót, nem várom, hanem szorongok attól, hogy feloldják a korlátozásokat, mert tudom, hogy rohadtul fog hiányozni.

Rettenetesen sajnálok mindenkit, aki beteg lett, aki elvesztette a munkáját, aki szörnyű körülmények között tölti a karantént, de had ne kelljen szégyellni magam attól, hogy én boldog vagyok. Talán soha nem voltam még ilyen boldog.

15. Jelenet

Nagymama: Márk

Nagypapa: **Matyi**

Anyuka: **Szösz**

Apuka: **Gergő**

Gyerekek: **Lili, Reni**

Nagymama: *(telefonál)* Mi? Hogy mi? Hogy mi? Hogy mi? Szia! Most hívott a Marika. Azt mondja koronás!

(mindenki lefagy, gyanakodva kezdi vizsgálni egymást, valaki köhög, zene indul rózsaszín párdúc mix. A zenére, mozgásetűd, ahogy mindenki menekül mások elől, próbál vigyázni az idősekre, távolságot tartani, kezet fertőtleníteni, közben köhög tüsszög, lázat mér, telefon csörgés, zene leáll)

Nagymama: Mi? Hogy mi? Hogy mi? Szia! Ja, rosszul hallottam. Nem koronás. Ekcémás.

(mindenki megnyugszik, majd újra elkezdenek gyanakodva egymásra sandítani, elkezdenek vakarózni, zene vissza)

Sötét**16. Jelenet**

(a jelenet alatt **Bibi, Dorcsa, Reni** egyre több ruhát adnak **Matyira**, majd rengeteg maszkot és minden védőfelszerelést, közben a termékeket sorolják, amiket **Matyinak** vennie kell, **Matyi** ismételteti, memorizálja)

Bibi – Dorcsa – Reni: Liszt, élesztő, cukor, wc-papír, mosószer.

Matyi: (ismételteti)

(mikor teljesen beöltöztették elindítják kifelé, járni is alig bír, felborul, kúszik mászik)

17. Jelenet

(**Lili, Gergő, Szöszi, Márk + Mindenki**)

(a két pár a tér két sarkában készülnek)

Lili: Olyan jó lesz végre kimozdulni.

Gergő: Igen, drágám.

Lili: Hónapok óta nem voltunk sehol.

Gergő: Igen drágám.

Lili: És a nővéreméket is milyen rég nem láttuk!

Gergő: Igen drágám.

Lili: Kész vagy? Mehetünk?

Gergő: Egy pillanat. Szerinted nem jobb a fekete ingem? De szerintem határozottan jobb a fekete ingem. Gyorsan átveszem! (lerogy, elgondolkodik, a többiek belökik középre, vörös fény, parazene 1. rémálom a köhögős)

Szöszi: Mehetünk?

Márk: Megsülök. Hány fok van? Izzadok, mint a ló. Muszáj lezuhanyoznom.

Szöszi: De siess!

Márk: Mintha a húgod valaha is pontos lenne! Hú, de rohadtul izzadok. (belökik középre, vörös fény, parazene 2. rémálom, fulladás)

Szöszi: Megfagyok. Nagyon nagy kint a szél. Biztonságos ilyenkor elindulni? Mi lesz, ha a szél lefúj egy cserepet egy háztetőről?

Márk: Nem lesz semmi baj. Ha valamibe belehalunk az az unalom lesz a Gergő végtelen történeteitől! Mehetünk?

Szöszi: Megkeresem a sálam. És egy melegebb zoknit. Megfagyok. (belökik középre, parazene, vörös fény 3. rémálom, ölelgetős)

Gergő: Ez az ing jó lesz, drágám?

Lili: Nagyon fess vagy, drágám!

Gergő: Köszönöm, drágám! Mehetünk?

Lili: Induljunk! Várj, WC-re kell mennem! *(elindulna, de belökik középre, vörösfény, parazene 4. rémálom, zaklatós)*

Lili – Szöszi: Ne mondjuk inkább le?

Márk – Gergő: Jó ötlet drágám.

Lili – Szöszi: Hívom őket!

Lili: Foglalt!

Gergő: Ne már! Próbáld újra!

Szöszi: Végre kicsöng.

Lili: Szia! Pont hívni akartalak.

Szöszi: Szia, szóval az van, hogy a Márknak megy a hasa...

Márk: Jaj, de megy a hasam!

Lili: Ez szomorú. A Gergő meg dolgozik. Muszáj neki.

Gergő: Jaj, mennyi a munka!

Szöszi: Tegyük át esetleg?

Lili: Jó ötlet. Holnap?

Márk: Szerintem holnap is fosok.

Szöszi: Legyen inkább a jövő hét.

Lili: A jövő hét kicsit zsúfolt, de utána?

Szöszi: Hát reméljük addigra a Márk gyomra...

Márk: Jaj, a gyomrom!

Lili: Meg a Gergő munkája...

Gergő: Jaj a munkám!

Szöszi: Figyelj akkor a jövő hónap.

Lili: Szuper a jövő hónapban megbeszéljük mikor jó.

Szöszi: Rendben, végül is nem hajt a tatár.

Gergő: Ez a fránya munka!

Lili: Pontosan.

Márk: Jaj a gyomrom!

Szösz: De a közös Szilveszter akkor fix?

Lili: Hogyne. Ki nem hagynánk. Vagy max majd utána.

Szösz: Igen, igaz!

Lili: De valamikor mindenképpen, úgy hiányoztok!

Szösz: Ti is!

Lili: Akkor boldog Valentin napot nektek! Sziasztok!

Szösz: Nektek is, Szia!

(mind a négyen megkönnyebbülten lerogynak, jelenet vége)

18. Jelenet

Dorcsa: *(a monológ alatt megiszik egy üveg bort)* Otthagytam az egyetemet. Nem megy nekem ez az online oktatás. Nem tudok felkelni, figyelni, a gondolataim egyfolytában elkalandoznak. Kamerát csak nem kapcsolok, tiszta kupi és szemét a szobám. Mikrofont meg nem lehet, mert zavarja az öcsém online matekját. Amúgy is, hogy várják, hogy teljesítsek egy magyar szakot, mikor zárva vannak a könyvtárak? Szeptemberben folytathattam volna, de úgyis jön az újabb hullám, újabb lezárás szóval minek? Nem kell ez nekem. Majd keresek valami munkát.

Egy kávézóba kerestek embert, de hülye leszek úgy rohángálni egész nap, hogy kötelező a maszk, hogy levegőt se kapok rendesen. Mindezt azért, hogy aztán kirúgjanak amikor jönnek az újabb lezárások. Úgyhogy most itthon vagyok főleg. Pénzem mondjuk alig van. Csak ami maradt a diákhitelből. De nem baj, anyám főz. Átszoktam a kézzel sodort cigire, és itthonra amúgy is elég csak egy-két üveg bor.

Hívott egy haverom, hogy vegyük meg már most a Fishing bérletet, mert most még jóval olcsóbb. Annyi pénzem még talán lenne, vagy kérhetnék kölcsön. De majd kitalálják, hogy elmarad idén is. Francnak sincs kedve futni a köröket, hogy visszaadják a pénzt, vagy tartogatni valami e-mailt, még egy évig, vagy ki tudja meddig, hogy majd a kétezerhuszonakárhányas fesztiválra jó lesz a bérlet. A tavalyelőtti már amúgy is szar volt. Kinőttem én már ebből a sátorozásból.

Vagy nem marad el, de oltási igazolványhoz kötik. Annyit egy fesztivál se ér, hogy amiatt beoltassam magam. Mindenki próbált rábeszélni, és megkönnyebbülten bulizták végig a nyarat, hogy túl vannak rajta, erre most kell a harmadik, aztán majd még ki tudja hány? Ebből az ördögi körből én nem kérek köszönöm. A felesleges bürokratikus hülyeségek a regisztrációval. Aztán meg tudjam előre hónapokkal, hogy rá fogok e érni amikor kapom a másodikat. Hát honnan tudjam? Meg azok a hatalmas sorok. Van nekem jobb dolgom is, minthogy órákat várjak egy kórház előtt, hogy beoltsanak, köszönöm szépen.

A PCR-teszt meg a másik. Még én fizessek 15ezret, hogy egy pálcikával turkáljanak az orromba, meg dugják le tövig a torkomon? Amikor semmi bajom? Csak hogy elmehessek külföldre? Ezért nem intéztem el az útlevíl hosszabbítást se. Ha amúgy se mehetek sehová miért kéne, hogy érvényes legyen? Csak hamarabb járna le újra. Mondjuk a londoni utat sajnálom. Az biztos jó buli lenne. De végül így nem megyek oda se. Nem baj, a **Gergőék** úgyis be vannak zsongva attól az

Arsenal meccstől amire elmennek. Engem meg halálra untat a foci. Inkább nézek itthon valami jó filmet. Annak több értelme van, mint tizenegy pasit nézni, ahogy egy labda után szaladgálnak, nem?

Csak rég láttam őket. Hiányoznak. De majd találkozom velük, ha egyszer a Deákon söröznek. Régebben tartottunk online találkozókat a Teamsen, de utáltam. Csak azt éreztem, hogy ez nem az igazi, egy béna pótlék. Tudtam, hogy ők is így érzik, csak úgy tesznek, mintha minden rohadt happy lenne, és ugyanolyan, mint amikor a Kakasba ittunk minden pénteken. De egyáltalán nem volt olyan. Úgyhogy aztán nem jelentkeztem be ezekre. Aztán amikor kinyitott a Kakas mentünk egyből. De fura érzés volt. Távolinak tűntek. Mintha kimaradtam volna valamiből. Egy pár hete nem voltam ott se.

Szóval mostanában elég sokat vagyok egyedül. Van időm magamra. Meg átgondolni a dolgokat. Szóval, nem is olyan rossz. Na mindegy. Bontok egy bort és megnézem van e valami új a Netflixen.

(... közjáték, hogy ki következik a jelenetével, majd...)

19. Jelenet

Márk: *(kiáll a nézők elé)* Kedves nézőink. Az omikron variáns által okozott ugrásszerű megfertőzések miatt előadásunk következő jelenetét, sajnos nem tudtuk befejezni. Megértésüket köszönjük és rendkívül sajnáljuk. A jelenetben szerepelt volna egy gyerekkórus, egy fűvószenekar, akik a Tankcsapdától játszották volna a Pfizer a legjobb mérget, egy monocikliző kutya, valamint egy epikus összecsapás Györffy Pál, Vasember és Godzilla között. A járványhelyzetre való tekintettel ez a jelenet nem kerül bemutatásra, ezért szeretnénk megkérni mindenkit, hogy most hunyja le a szemét, és képzelje el a jelenetet. *(Márk elképzeli a jelenetet és csukott szemmel eljátssza)*. Köszönjük szépen. *(leül)*

20. Jelenet

Matyi: *(a renegteg ruhában kezében a bevásárolt dolgokkal vissza, lassan ledobálja magáról a rétegeket, mikor levetkőzött büszkén felmutatja a zsákmányt)* Liszt! Élesztő! WC-papír! Mosószer!

Mindenki: *(ráüvölt)* Cukor!

Matyi: *(újra elkezd felvenni a rétegeket, közben fény le)*

21. Jelenet

(Sötét, csak Gergő és Szöszi világítják meg az arcukat egy-egy zseblámpával/telefonnal)

Gergő: Tanárnőnek tisztelettel jelentem, az osztály létszáma 28. Jelen van 25 fő. A kamerát és a mikrofont két fő kapcsolta be... Ja nem, abból az egyik a tanárnő... A másik meg én... Hmm... Kínos. Akkor én most, szóval elnézést taná...*(lekapcsolja a zseblámpáját mondat közepén elnémul)*

Szöszi: Jó reggelt gyerekek. Kérem, kapcsoljátok be a kamerát és a mikrofont *(csend)* Kérem, kapcsoljátok be a kamerát és a mikrofont. *(csend)* Nos... Rendben. Akkor ismételjük át amit a múlt órán vettünk. Mindenki, jó? *(csend)* Akkor beszámolok és háromra jó? Nagy levegő a rekeszbe és egyenes hát és akkor 3, 2, 1 *Lángolj fel a lelkünkben szép égi szikra szent öröm. Térj be hozzánk drága vendég, tündökölj ránk fényözön. Egyesítsed szellemeddel, mit zord erkölcs szétszakít, testvér léssen minden ember, merre lengnek szárnyaid.* *(csend)* Remélem mindenki énekelt, sajnos nem

hallottam. Legyetek szívesek megkérni a szüleiteket vagy szomszédaitokat hogy osztályozza le, küldjétek el nekem az osztályzatot Teamsen én pedig majd feltöltöm a Krétába. Sajnálatos módon ez lesz az év végi jegyetek is. Édesapám sajnos elkapta a vírust, és már idős. Muszáj hozzá költöznöm és segíteni neki. Ami nagy valószínűséggel, azzal jár, hogy én is el fogom kapni, de hát ez van. Nem fogom tudni megtartani az órákat. Örülök, hogy taníthattalak benneteket, remélem szeptemberben újra találkozunk. Ha mégsem akkor legyen szép életek. Vigyázzatok magatokra és egymásra. Sziasztok. És akkor most 10 perc szünet, addig öltözzetek át, jön Pista bácsival a tornaóra.

Sötét

22. Jelenet

Bibi: Én elvesztettem a nagymamám.

A világnak meg kéne állnia, és mindenkinek el kéne hallgatni, miközben sötétbe borul a város, amiért elvesztettem a nagymamám, de mégse történt semmi.

Másnap is megjelent, hogy meghalt 105 többségében idős krónikus beteg. Idős volt, de nem krónikus beteg. És nem egy szám a statisztikában. Hanem a nagymamám.

Imádott minket. Folyton sürgött-forgott, meghallgatta minden bajunkat. Mindenre kíváncsi volt, és mindenre volt válasza. Korához képest energikus volt, főleg, ha az unokáiról volt szó. Nagypám régen meghalt, én nem is emlékszem rá. Azt mondta, miattunk bírta ki, hogy egyedül maradt. Mi adtunk neki célt. És amikor kitört a járvány azt mondta azért fogja túlélni, mert mi ott vagyunk és a cél most is ugyanaz, mint amikor meghalt a Béalapfi.

Nem jött össze. Pedig megtett mindent. És mégis.

Elvesztettem a nagymamám.

Nem találkoztunk március óta, de minden második nap felhívott. Azt mondta, azért nem mindennap, mert nekünk is jár a magánélet. Volt, hogy nem vettem fel. Néztam a Tv-t, rezgett mellettem a telefon, de nem vettem fel, mert nem volt kedvem hozzá.

Hetvenöt évesen megtanulta használni a Zoomot, mert látni akart minket. A messengert nem szerette, de talált egy virtuális ölelés gifet és azt elküldte minden nap. Én meg minden nap küldtem rá egy szmájlit. Ennyiből áll a beszélgetésünk. Szeretném újra hallani. Vagy legalább leírva látni a kedves és bölcs szavait, de csak ennyi maradt. Gif szmájli, gif szmájli. Gif gif gif. Mert már a szmájlit se küldtem.

Kényes volt a hajára, vörösre festette mindig, de mikor elkezdődött a járvány hagyta teljesen lenőni őszre, mert nem ért neki annyit a hiúsága, hogy emiatt kimozduljon, és mégis.

Elvesztettem a nagymamám.

Jobban féltett engem, mint én őt. Mindig meg kellett ígérnem neki, hogy nagyon vigyázok magamra, hogy nem mozdulok ki túl gyakran, és betartok minden előírást. Mint egy nyafogó óvodás panaszkodtam neki, hogy a maszk nyomja a fülem és elkeni a rúzsom, de megígértette velem, hogy hordom mindenhol. Mert ha csak egy kicsit is véd, az is számít. És nem tudná elviselni, ha velünk történne valami. Hordom, hordom mindenhol. Remélem hallod.

Nem kaphatott még oltást. Mikor meghalt épp csak elkezdtek az egészségügyi dolgozókat oltani. De tudom, hogy regisztrált volna azonnal. Nem hezitált volna, hogy szputnyik, vagy pfizer, csak az lett volna neki a fontos, hogy minél hamarabb láthasson minket.

Annyi mindent megbeszélnek vele, és annyi mindent elmesélnék neki. Olyan jól esne, ha megint megpróbálna megnyugtatni, mint mindig, ha épp dührohamot kaptam valamitől. Néha az idegeimre ment azzal, ahogy próbál megnyugtatni, de mióta meghalt, azt érzem, hogy csak nő bennem a feszültség, egy mindent elsöprő dühroham.

Ahogy hallom ahogy panaszkodunk, hogy nyom a maszk, hogy elkeni a rúzsunk, hogy zárva a fodrász, hogy az oltás öl, hogy korlátozva vagyunk a jogainkban, hogy milyen unalmas a home office, hogy nem mehetünk buliba, meg boltba délelőtt. Nyafogunk, mártírkodunk, és valami harmadik világháborúnak éljük meg az egészet, miközben otthon daráljuk a sorozatokat. És nem nézünk fel. Elég a magunk baja.

De én elvesztettem a nagymamám.

Bocs, hogy ezzel terhellek. Megvan a magad baja, igaz?

23. Jelenet

(Reni kivételével mindenki sorban elkezdi énekelni két sort egy dalból, ami neki a karanténról szól, fokozatosan épül fel, hangosodik, halkan, majd épül le, alatta Reni beszél)

Reni: Szociális szorongás: A szociális szorongásban szenvedő egyén emberek között, nagyon bizonytalannak érzi magát, retteg attól, hogy kínos helyzetbe fog kerülni. Jellemzően úgy gondolja, hogy csakis ő kerülhet ilyen szituációba, és ezeket a gyötrelmeket egyedül ő éli át. Az egészséges viszolygásoktól a már komolyabb problémát a mérték különbözteti meg, hogy az egyén mennyire gondolja valótlannul túlzónak a helyzetek kínosságát, mi mindent tesz meg a számára kellemetlennek tartott szituációk elkerülése érdekében.

(a dúdolók egyesével kiszállnak, végül az utolsóként maradt Szöszi is elhalkul, majd csend)

24. Jelenet

Anya: **Szöszi**

Apa: **Darai**

Gyerek: **Lili**

Sanyi: **Dorcsa**

Lili: Anya, apa. Indulok.

Anya: Várj még egy kicsit!

Lili: Nincs mire várni!

Apa: De, kicsim...

Lili: Apu, te is tudod, hogy itt nincs de. Nem tehetek mást.

Apa: Biztosan van más megoldás.

Lili: Átgondoltuk ezerszer és nincs. Nincs, nincs, nem tehetünk mást.

Apa: Akkor esetleg, ha én...

Lili: És akkor mi lesz anyuval? Ha történik valami...

Anya: Ilyet ne is mondj! *(keresztet vet)*

Lili: Kérlek, ne tegyétek még nehezebbé!

Anya: Most meg már a mi hibánk? Így akarsz elmenni? Hogy összetöröd a szívem?

Apa: Ne húzd fel magad, drágám! Ne most.

Lili: Ne haragudj, csak én is ideges vagyok.

Anya: Biztos ki tudunk találni valami megoldást.

Lili: Nincs más megoldás...

Anya: De a Hámorinéék is...

Lili: Nekik könnyű.

Anya: Nem lett volna szabad...

Apa: Ami volt elmúlt. Kár most a múlton rágódni. Nem tudhattuk előre, egyszerűen nem tudhattuk.

Anya: Annyira foglak félteni. Ott kint, messze, egyedül. Nem tudunk gondoskodni rólad, vigyázni rád.

Lili: Majd a Sanyi vigyáz rám.

Anya: Na persze

Apa: Majd pont a Sanyi véd meg a járványtól!

Anya: Ne mond ki Gáspár, ne mond ki! Még megidézed a bajt! *(Anya-Apa keresztet vet)*

Apa: Bocs, drágám.

Lili: Nyugodjatok meg. Nem lesz semmi baj.

Apa: Olyan büszke vagyok rád. Én erős bátor kicsi lányom. *(megöleli)*

Lili: Jól van, apuka, jól van. Nem lesz semmi baj. Most már muszáj mennem! *(Anya is megöleli)*

Apa: Hiányozni fogsz!

Anya: Vigyázz magadra!

Apa: Légy óvatos!

Lili: Óvatos leszek. Megteszek mindent, amit csak lehet.

Anya: Minden pillanatban rád fogok gondolni.

Lili: Ne húzzuk tovább.

Apa: Igazad van, nem lesz könnyebb...

Lili: Hát akkor... *(maszkot húz)* Sanyi!

(Sanyi a kutya lelkesen bevágat, felugrik, Lilire, nagyon boldog)

Lili: (pórázt tesz a kutyára) Húsz perc múlva jövök! *(Sanyival el)*

Apa -Anya: *(egymást átölelve hosszan integetnek utána)*

25. Jelenet

Lili – Dorcsa: *(vissza leülnek)*

Lili: Gyere Sanyi, nézz meg mit mond ma az operatív törzs. *(bekapcsolja a TV-t)*

Matyi – Reni – Márk: *(be)*

Matyi: Vis Major: Latin eredetű, szó szerinti jelentése: nagyobb erő. Előre nem látott kényszerítő körülmény, ami meggátol valamely kötelezettség elvégzésében. Emberi erővel nem lehet rá hatni, de nagyban befolyásolja az életünket. Példaként hozható: Háború, terrorcselekmény, természeti katasztrófa. És most engedjék meg, hogy átadjam a szót az ország tisztifőorvosának. Hölgyeim és Uraim! A színpadon MC M.C.

(zene indul Hip hop Boyz Hegyekbe fel instrumental, operatív törzsi tánc és rap)

26. Jelenet

Lili: Pontosan megfigyelem, ahogy napról napra nő az a pókalakú penészfolt a falon. Érdekes. Leköt. Pedig korábban nem kötött le semmi. Meg is vizsgáltak, hogy ADHD-s vagyok-e. De nem, csak nekem minden túl gyorsan váltingerszegénné. Ha olvastam, közben muszáj volt zenét is hallgatnom. Ha filmet néztem, közben muszáj volt chatelnem. Ha bulizni mentem, közben minimum tíz képet és videót tettem ki Instára és figyeltem, kik reagálnak rá. Ha sétáltam, közben felhívtam valakit, hogy szórakoztasson amíg oda nem érek, ahova éppen megyek.

De most, lelassultam. Nem bánom, ha nem csinállok semmit. Ha csak nézem a penészfoltot a falon és agyalok.

Az első egy két hét olyan volt, mintha szabadságra mentem volna az életemből. Észre se vettem, hogy folyton rohanok, hogy folyton dolgom van, hogy soha nem érek rá senkire és semmire és mindent csak felületesen csinállok, amíg abba nem hagytam egy kicsit. Olyan volt, mint befejezni egy évek óta tartó cooper tesztet.

Utána rájöttem, hogy nem én mentem szabadságra az életemből, hanem az életünk tőlünk.

Neki kellett megállnia, nem nekünk. Illetve nekünk is, de mi túl hülyék vagyunk ahhoz, hogy észrevegyük.

Nem először történt ilyen. És biztosan nem is ez a legrosszabb. Ez a világ hosszan túrt.

Elaludtak az angyalok

Túrte, hogy kínozzuk, hogy felássuk, bebetonozzuk, felzabáljuk, kiszárítsuk, túlmelegítsük, pusztítsuk, hogy nyolcmilliárdan tapossuk, hogy teleszarjuk és hugyozzuk, hogy kiszipolyozzunk belőle minden nyersanyagot, hogy keresztbe kasul repkedjük, kivágjuk a fáit, hogy megegyük, vagy csak hobbiból öljük a teremtményeit, hogy gépekkel manipuláljuk a hőmérsékletét, hogy mikor lehet eső és mikor nem. Túrte, hogy lefúrjunk a mélyére, és hogy egekbe törő épületeket emeljünk rá. Túrte, hogy szennyezzük, zajjal, fénnel, bűzzel, kemikáliákkal, Hogy megolvasszuk a jégsapkákat, kilyukasszuk az ózonrétegét, és mindig csak többet és többet akarjunk. Miközben semmivel sem vagyunk elégedettek, amit tőle kapunk. És révedő tekintettel ábrándozunk arról, hogy egyszer majd itt hagyjuk az űrhajóinkkal. Nálunk hálátlanabb szerető nincs. De ő csak túrt. De egyszer minden türelemnek vége, és most belemart a kezünkbe, hogy most már elég.

Soha nem bántak még olyan rosszul ezzel a bolygóval, mint mi.

Ha én lennék a világ helyében sokkal kegyetlenebb bosszút állnék. Új jégkorszakot, vagy végtelen tűzesőt okoznék, hogy lángoljon és pusztuljon minden. Haljon csak ki ez az elkényeztetett hálátlan, élheterlen önpusztító hájas és részeg faj. Sorvadjon el és rohadjon meg, és nyomtalanul tűnjön a testemről, hadd jöjjön egy új, aki megbecsül és tisztel és viszontszeret.

De a világ kész megbocsátani. Vagy valami érthetetlen oknál fogva valóban szeret minket. Ad még egy esélyt. Amivel mi nem fogunk élni.

Ha véget ér ez a járvány ugyanígy pusztítjuk tovább. Ugyanúgy rohanunk tovább. ÉS tudom, hogy én is ugyanúgy fogok rohanni tovább, folyton dolgom lesz, soha nem fogok ráérni senkire és semmire, és mindent csak felületesen fogok csinálni. Felgyorsulok, és soha többé nem fogom megfigyelni a penészfoltot a falon.

Velencébe visszatértek a delfinek. Kiráz a hideg.

27. Jelenet

Gergő: *(gitározni kezd, ketten elhúzzák a függönyt, mindenki énekel)*

Mindenki: Az élet esendő őrizendő, de kell, de kell, hogy legyen valaki, aki jár a fák hegyén és vigasztal

Matyi: *(raprész)* Számot adok életemről, mert ezt hozta a helyzet, cov-idők, nem jó idők, de a nehézség edzett, maszkozás, fertőtlenítő, hát ez í tény sem túl derítő, fejeken fekete kendő, igazság-e. örök létező?

Mindenki: Az élet esendő őrizendő, de kell, de kell, hogy legyen valaki, aki jár a fák hegyén és vigasztal.

(Videóbejátszás)

Dorcsa: Köszönöm Büszke vagyok rád. Túl vagy rajta! Legyen boldog életed!

Mindenki: Az élet esendő őrizendő, de kell, de kell, hogy legyen valaki, aki jár a fák hegyén és vigasztal.

(ismétlés, amíg van videóbejátszás)

Dorcsa: Köszönöm Büszke vagyok rád. Túl vagy rajta! Legyen boldog életed!

Mindenki: *(Az utolsó videóbejátszás után, még kétszer lemegy a refrén, ami alatt előre jönnek a játékosok meghajláshoz)*

-Vége-

